

Programul meu

1. **Programul "Prima chirie"**
2. **Modificarea legii anti-fumat**
3. **Programul „iesi la pensie cand vrei”**
4. **Transport public non – stop**
5. **Modelul finlandez pentru învățământul românesc**
6. **Revigorarea sportului romanesc**
7. **Debirocratizarea**
8. **Casa poporului trebuie sa fie a poporului**
9. **Locuri de joaca, spatii verzi si locuri de parcare**
10. **Taxa 0 la gunoiul menajer**
11. **Infrastructură în regim PPP (parteneriat public-privat)**

1. Programul "Prima chirie"

Programul „prima chirie” se adresează tinerilor de până în maximum 35 de ani și constă în subvenționarea de către stat a 50% din costul chiriei (la o valoare totala a chiriei de maximum 350 euro la cursul BNR).

Astfel nu doar că vom mări confortul și traiul de viață al tinerilor, dar vom eradica și evaziunea fiscală din acest sector. Banii obținuți din plata impozitelor pe chirii vor fi direcționați spre acest fond special iar restul va fi completat din impozitele pe construcția de clădiri de locuințe.

Astfel vom impulsiona și piața imobiliară prin profitabilitatea imediată a locuințelor.

În 2015, la nivelul orașului București, oferta a fost mai mică decât cererea, fapt ce a dus la scumpirea chiriilor pentru apartamentele de două, trei sau patru camere. Un astfel de proiect încurajează construcția de noi imobile până când piața se va regla iar prețurile se vor stabili.

După șocul de pe piața bancară odată cu intrarea în vigoare a Legii Dării în Plată, sistemul a început să se reazeze pe un făgaș cât de cât normal iar avansurile cerute pentru creditele ipotecare să se relaxeze. Unii dintre marii jucători bancari cer acum 25% avans pentru creditul „Prima Casă”, iar băncile mai mici au oferte și mai avantajoase pentru că ei sunt în situația în care ele au nevoie de atuuuri în competiția cu jucătorii mari. De altfel prognozele finanțistilor prevăd scăderi succesive ale avansului până la reglementarea pieții.

Altă componentă importantă a acestui proiect este eradicarea evaziunii din zona imobiliară. Este un fapt cunoscut că instituțiile statului, ANAF-ul în special, nu reușește să eradicaze evaziunea fiscală făcută de cei care își închiriază casele fără contract. Prin aplicarea programului „Prima Chirie”, zona „la negru” o să dispară din motive la vedere. Subvenția acordată de stat se va face și în baza contractului (obligatoriu) de închiriere înregistrat la organele fiscale. Colectarea impozitului se va face de către instituțiile abilitate dar banii vor fi virati în contul (la bugetul) special pentru acest proiect.

Context

Conform unui studiu recent 44,4% dintre tinerii de până în 35 de ani locuiesc împreună cu părinții, mulți dintre ei încercând astfel să economisească pentru a putea aplica la programul prima casă.

Analizând această situație psihologii au tras un semnal de alarmă în ceea ce privește consecințele pe termen lung ce pot afecta dezvoltarea socială și profesională a tinerilor. Specialiștii vorbesc în primul rând de ceea ce ei numesc: „neajutorare dobândită” ca fiind cea mai negativă consecință a locuitului cu părinții. Adică acel tânăr/ă se va obișnui cu ideea de a stagna în situații care nu sunt bune pentru el și își va înfrâna pornirile de detașare crezând în primul rând că nu este capabil să depășească, să se desprindă de acele situații. Vorbim de sute de mii de tineri și de viitorul lor.

De altfel, majoritatea covârșitoare a tinerilor nu își permite să beneficieze de avantajele programului „Prima Casă”. Astfel „Prima Chirie” devine un proiect ce precede programul „Prima Casă” în sensul creării condițiilor de eligibilitate.

Un calcul simplu arată că un cuplu de tineri care își închiriază un apartament cu 350 de euro pe lună și care va beneficia de programul „Prima Chirie” va face o economie de 175 euro x 12 luni = 2100 euro pe an. Asta înseamnă că după primii 5 ani vor economisi 10.500 de euro.

În acest context cei 10.500 de euro echivalează cu suma necesară pentru avans și astfel cele două proiecte devin complementare și sunt o gură de oxigen mai mult decât binevenită pentru tinerii români.

2. Modificarea legii anti-fumat.

27% din populatia Romaniei fumeaza in mod regulat. Un procent deloc de neglijat, tinand cont ca asta se traduce intr-un numar de aproape 5,5 milioane de persoane.

Fara indoiala, fumatul este daunator sanatatii, iar acest lucru este adus in permanenta la cunostinta populatiei din Romania, prin diverse campanii de informare difuzate pe diverse canale de comunicare, inclusiv prin mesajele explicite imprimate pe pachetele de tigari.

Ideal este ca procentul de fumatori sa scada, pentru ca generatiile viitoare sa creasca intr-un mediu sanatos; insa interzicerea aproape totala a fumatului in afara locuintei personale nu este o solutie viabila, mai mult, ea poate genera si incuraja comportamente sociale deloc echitabile.

Fumatul nu este un drept constitutional, ci o optiune personala, insa una neinterzisa prin lege.

Fumatorii si-au asumat acest viciu **permis de lege**, constienti de influentele negative asupra starii de sanatate.

Mai mult, pentru viciul lor, fumatorii din Romania platesc taxe importante, care ajung la bugetul statului. Este vorba de adaosurile si taxele tot mai mari aplicate la pretul real de productie al unui pachet de tigari.

In aceste conditii, stigmatizarea sociala a persoanelor fumatoare este inadmisibila, intr-un stat democratic, care vrea sa trateze egal, echitabil, toti cetatenii ei.

Motivarea "toate tarile civilizate din Europa sau din lume au impus o astfel de lege" este una falsa, existand tari membre UE care au tinut cont de cetatenii ei fumatori, permitandu-le sa fumeze in spatii publice dedicate lor. Exemplele sunt Austria, Cehia si chiar Germania (in majoritatea statelor federale care o compun) au cautat si implementat solutii legislative care sa permita fumatul in restaurante, baruri, pub-uri sau cluburi.

Impactul asupra economiei ca urmare a legii anti fumatori:

1. Aportul industriei tutunului la bugetul de stat si la PIB-ul Romaniei este pe locul 2 ca marime dupa industria petrolului;
2. Accizele din tigari se duc la Fondul de Sanatate, care este vaduvit de o suma imensa, care trebuie compensata cumva;
3. Imensa majoritate a localurilor si cvasi – totalitatea localurilor mici se bazeaza pe clienti in majoritate fumatori.

Nu trebuie sa fim economisti sa ne dam seama ca Romania se va confrunta cu o mica criza rezultata din legea anti – fumatori:

- Pe de o parte prin pierderea contributiilor fumatorilor la bugetul de stat, inclusiv la sanatate (taxe si accize: cam 10 lei / pachet);
- Pe de alta parte prin falimentul a mii de intreprinzatori, care tineau un barulet de fumatori.

Masuri:

Tinand cont de ideea principala de a imbunatati starea de sanatate a generatiei actuale, dar mai ales a celor viitoare, de situatia economica in care se afla multi intreprinzatori/patroni de cluburi sau baruri, de respectul pentru populatia nefumatoare, dar si de cel pentru populatia fumatoare, propun urmatoarele modificari/amendamente la legea 15/2016:

- delimitarea foarte clara a spatiului public de spatiul privat
- mentinerea interzicerii fumatului in institutiile publice, scoli si spitale
- **interzicerea fumatului in restaurante** sau in alte localuri care servesc mancare
- permiterea fumatului in cluburi, baruri, pub-uri (localuri care nu servesc mancare), daca proprietarul decide ca locul sa fie **exclusiv destinat fumatorilor si anunta in mod explicit acest lucru** clientilor sai inainte de a permite accesul.
- descurajarea fumatului prin aplicarea unor taxe/accize suplimentare la vanzarea tigarilor

3. Programul „iesi la pensie cand vrei”

Stagiul minim de cotizare la pensie in romania este de 15 ani, iar stagiul complet de cotizare este de 35 de ani. Varsta minima de pensionare este de 63 ani pentru femei, 65 ani pentru barbati.

Pensia anticipata se cuvine, cu cel mult 5 ani inaintea implinirii varstei standard de pensionare, persoanelor care au realizat un stagiul de cotizare cu cel putin 8 ani mai mare decat stagiul complet de cotizare.

Pensia anticipata partiala se cuvine, cu cel mult 5 ani inaintea implinirii varstei standard de pensionare, persoanelor care au realizat stagiul complet de cotizare, precum si celor care au depasit stagiul complet de cotizare cu pana la 8 ani.

Conform legislației în vigoare, pentru a se putea pensiona anticipat, o persoană trebuie să aibă minim 58 ani (femei) / 60 ani (bărbați) și un stagiu de cotizare cuprins între 30 – 38 ani pentru pensie anticipată parțială, sau un stagiu de cotizare de peste 38 ani pentru pensie anticipată.

Având în vedere faptul că:

- Majoritatea persoanelor trecute de 50 de ani au mari probleme în a-și găsi un loc de muncă;
- Din cauza sistemului (perioada comunismului), majoritatea persoanelor trecute de 50 ani întâmpină foarte multe probleme în dovedirea anilor de stagiu.

Este imperios necesar ca stagiul de cotizare necesar pensiei anticipate să fie redus la minimum acestuia, respectiv la 15 ani, iar vârsta de pensionare anticipată să fie redusă cu 5 ani, astfel încât orice persoană care a trecut de 53 ani (femei), respectiv 55 ani (bărbați) și are un stagiu de cotizare de minim 15 ani să poată opta pentru pensionare anticipată.

4. Transport public non – stop

Transportul public de noapte în București aduce avantaje în rândul călătorilor, din punct de vedere social, prin costurile scăzute, precum și prin prisma dezvoltării turistice a Capitalei, luând în considerare faptul că centrul vechi al orașului este foarte vizitat. Trebuie luată în calcul și componenta de dezvoltare a municipiului, ținând cont atât de beneficiile de ordin economic ale societăților deschise pe perioada nopții, cât și de faptul că anumite persoane care muncesc în acest interval orar vor avea posibilitatea să circule între periferia orașului și centru. Bucureștiul intră, prin acest proiect, în rândul marilor metropole europene.

5. Modelul finlandez pentru învățământul românesc

Sistemul de educație din Finlanda este considerat ca fiind cel mai performant din lume. Elevii Finlandezi obțin constant poziții de top la testele PISA (cele mai cunoscute teste internaționale prin care se verifică nu doar cunoștințele acumulate de elevi cât modul lor de gândire, de raționare elementară sau complexă).

Este adevărat că pentru atingerea unui astfel de nivel este nevoie de o mobilizare națională și de prioritizarea educației în strategia de țară. O astfel de schimbare nu se face de pe o zi pe alta, pe genunchi iar rezultatele devin vizibile în viitorul mediu și lung. Însă acest lucru nu trebuie să ne descurajeze. Trebuie să gândim pe termen lung, pentru că pe termen scurt am tot

gândit din 1989 încoace și s-a dovedit că este deficitar (22 de miniștri ai învățământului în 26 de ani și 60 de modificări ale Legii Educației).

Modelul finlandez de educație pleacă de baza bazelor: schimbarea mentalităților învechite atât ale profesorilor cât și ale părinților și introducerea directă a elevului într-un sistem performant fără reminescente comuniste sau deprinderi educative depășite de vremuri.

Poate pare utopic dar nu este. Acest sistem există, este implementat și s-a dovedit a fi cel mai bun din lume. Pentru a nu mai bâjbâi cu metode mioritice care au creat această degradingoladă în sistem trebuie să să inspirăm de la cei mai buni. Pe scurt, nu cred că este necesar în acest moment să detaliez pentru că formula pe care o voi propune parlamentului va fi inspirată direct din regulamentele finlandeze și va fi adaptată nevoilor și situației noastre.

Sistemul este unul nediscriminatoriu & egalitarist și nu este construit pe bază de competitivitate așa cum sunt majoritatea sistemelor. Acolo nu există școli mai bune sau școli mai proaste și nici învățământ privat (în sensul de taxat, pentru că perceperea de taxe pentru stuiu este interzisă) fie el chiar universitar. Nu se percep taxe nici pentru studiile postuniversitare iar elevilor li se asigură prânzul și transportul în cazul în care locuiesc mai departe de 5 km de școală. „Se merge pe principiul normal și modern prin care absolut toți copiii trebuie să beneficieze de același tratament. Politicile educaționale în majoritatea țărilor lumii merg pe ideea de a identifica elevii cei mai buni, de a alege vârfurile, în timp ce ceilalți elevi sunt lăsați deoparte”, declara presei Pasi Sahlberg, un educator celebru în Finlanda. „Noi nu suntem așa, noi mergem pe cooperare, nu pe competiție”.

Pregătirea profesorilor este extrem de importantă. Nu există situații precum cele de la examenele de titularizare de la noi. Acolo se investește doar în cei care realizează performanțe. „În Finlanda trebuie să ai facultate ca să predai la grădiniță și masterat ca să predai la școală. Astfel, legea impune fiecărui cadru didactic să aibă la bază cinci ani de facultate și un masterat în pedagogie. Poziția de profesor este drept una cu o mare responsabilitate și, în consecință, nu oricine poate intra în sistem. În Finlanda este mai ușor să devii medic sau avocat decât profesor. Salariile pe care le primesc sunt printre cele mai mari din Europa, alături de Germania, Marea Britanie și Franța. Profesorilor care nu își dovedesc competența nu li se prelungește contractul de angajare.

Copiii încep școala la 7 ani și nu se confruntă cu examene până la vârsta de 16 ani, când susțin singurul examen important în sistemul lor educațional. Orele sunt scurte (45 min), intense și, mai ales, foarte participative. Au foarte puține teme pentru acasă, se stimulează raționamentul critic înaintea memorizării mecanice. Învățământul finlandez pune mare preț pe științe și pe practică, de aceea cele mai multe cursuri de științe au loc în laboratoare, în grupuri de maximum 16 elevi și se concentrează pe experimente științifice.

În urma evaluărilor internaționale, elevii finlandezi s-au dovedit a fi cei mai inteligenți. Ei au obținut cele mai bune rezultate la cunoaștere științifică și s-au clasat printre primii la matematică și apetitul pentru lectură.

Statul finlandez e preocupat de asigurarea unui învățământ viabil, capabil să motiveze elevii. Sistemul educativ este foarte bine gândit și făcut în sprijinul elevilor. Finlanda are cel mai mare procent, din Europa, al elevilor care ajung la facultate, 66%, iar 93% dintre finlandezi promovează liceul. În același timp, diferența dintre cei mai slabi și cei mai buni elevi este cea mai mică din lume.

Sistemul de valori al finlandezilor are la bază educația nu acumularea de bunuri. Acest lucru este valabil pe tot parcursul vieții, când, arată statisticile, adulții preferă să dea bani pe un program de educație continuă decât pe ultimul telefon scos pe piață. Este un sistem de valori format în familie, consolidat în școală, pus apoi în slujba țării”, se arată într-o analiză bine documentată prezentată de presă.

Context:

Vreau să vă prezint situația actuală a Sistemului de educație din România, în cifre, care nu au nevoie de alte comentarii:

- 22 de miniștri ai învățământului în 26 de ani
- 60 de modificări ale legii educației în 26 de ani
- 42% dintre elevi se încadrează la analfabetism funcțional (nu sunt capabili să facă raționamente elementare, nu știu să folosească operațiile matematice elementare)
- 18,9% dintre tinerii români între 18 și 24 de ani renunță la studii.
- în anul 2013/2014, rata abandonului școlar în învățământul primar și gimnazial a fost de 1,5%. Cea mai mare valoare a ratei abandonului s-a înregistrat în învățământul postliceal și de maiștri, de 7,9%. În cadrul învățământului liceal și profesional, în anul școlar 2013/2014 rata abandonului a fost de 2,9%.

6. Revigorarea sportului românesc

În 2016, România a ajuns, din punct de vedere sportiv, la unul dintre cele mai scăzute nivele din ultimele decenii. Rezultatele înregistrate la Jocurile Olimpice – cel mai bun indice al nivelului sportiv al unei națiuni – au fost dezamăgitoare, dar, în ciuda acestui semnal de alarmă, niciunul

dintre politicienii actuali nu a avut vreo initiativa prin care sa propuna redresarea sistemului sportiv romanesc.

Dincolo de eterna – si adevarata – eticheta de “ambasador” al Romaniei, un sistem temeinic pentru sportul romanesc garanteaza si dezvoltarea sanatoasa si armonioasa a generatiilor viitoare.

Consider ca trebuie intervenit imediat in sensul dezvoltarii sportului romanesc, iar strategia urmatorilor ani trebuie sa tina cont de urmatoarele aspecte:

- sportul ca activitate sociala
- educatia fizica sa devina o componenta fundamentala a sistemului de invatamant
- sportul ca metoda de (re)integrare sociala
- sportul ca metoda de dezvoltare a egalitatii si solidaritatii sociale
- revizuirea cadrului legal pentru sportul din Romania
- coordonarea si armonizarea autoritatilor centrale si locale in sensul sprijinirii si dezvoltarii sportului
- rezultate deosebite in sportul de inalta performanta, ca forma de reprezentare cu succes a Romaniei in lume.

Dincolo de rapoartele stufoase si demagogice, dar si de strategia deloc coerenta prezentata recent de ministerul de resort, consider ca, in sensurile mai sus mentionate, trebuie implementate urgent masuri de actionare in urmatoarele directii:

- obligarea autoritatilor locale ca in fiecare municipiu cu peste 100.000 de locuitori sa construiasca o sala polivalenta de minim 5.000 de locuri, in conformitate cu toate standardele moderne ale sportului mondial;
- marirea numarului de ore obligatorii de educatie fizica in gimnaziu si liceu la 5 (cinci) ore / saptamana, maxim 2 (doua) ore / zi;
- permiterea accesului cetatenilor pentru activitati sportive in bazele scolilor si liceelor, in afara orelor de curs, contra unor sume care sa trebuieasca sa fie reinvestite de acele institutii de invatamant in modernizarea propriilor baze sportive;
- la nivel de inalta performanta, in locul incercarii de dezvoltare generale a tuturor sporturilor, identificarea a 6 discipline sportive care au cel mai mare numar de practicanti si traditie in Romania, potential de performanta internationala, dar si grad

sporit de interes pentru public si agenti economici (fotbal, handbal, baschet, atletism, natatie, gimnastica) si transformarea lor in principale canale ale dezvoltarii sportului de inalta performanta: finantare de la bugetul central si local pentru construirea de baze sportive dedicate, dar mai ales pentru construirea de Centre de Excelenta moderne, pentru pregatirea centralizata a elitelor sportive juvenile din aceste 6 discipline, training modern pentru antrenori si instructori etc.);

- modificarea Legii Sponsorizarii in beneficiul comun al sportului, dar mai ales al agentilor economici, prin facilitati fiscale importante acordate acestora in cazul in care investesc in sport;

7. Debirocratizarea

In prezent contribuabilul (din Bucuresti si nu numai) are o parere negativa despre institutiile statului, cauzata de lipsa de respect cu care este tratat de catre autoritati.

Cauzele:

- Documentele necesare fiecarei operatiuni in relatia cu statul (vanzare autoturism / casa, obtinere adeverinta etc.);
- Drumurile necesare fiecarei operatiuni in relatia cu statul (pentru fiecare operatiune sunt necesare minim 2 drumuri – taxe si impozite locale / primarie / registrul auto etc.);
- Atitudinea functionarului public in relatia cu contribuabilul.

Solutia:

- Crearea de birouri unice la fiecare primarie: birouri la care sa fie preluate toate documentele necesare oricarei operatiuni necesare in relatia cu statul (vanzare case / masini / obtinere certificate fiscale / adeverinte etc.).

Modifierea legii salarizarii in administratia publica locala si centrala, astfel incat sa nu mai existe discrepante intre functionarii publici (in prezent salariile in administratia publica variaza intre 800 lei – administratia publica locala si 12.000 lei – administratia publica centrala).

8. Casa poporului trebuie sa fie a poporului

Casa Poporului măsoară 270 m pe 240 m, 86 m înălțime, și 92 m sub pământ. Are 9 nivele la suprafață și alte 9 subterane, respectiv 1.166.400 mp. Conform [World Records Academy](#), Casa

Poporului este a doua cea mai mare clădire administrativă pentru uz civil ca suprafață din lume, și cea mai scumpă clădire administrativă din lume și cea mai grea clădire din lume.

Cu toate acestea, Casa Poporului nu este a poporului, ci a parlamentarilor. În mandatul legislativ 2016-2020, vom avea un număr de 466 parlamentari. La un calcul simplu rezulta că fiecare parlamentar va beneficia de 2.503 mp din Casa Poporului, echivalentul a 50 de apartamente de 2 camere pentru fiecare parlamentar.

În actualul context legislativ, cetățenii nu au acces în Casa Poporului.

Îmi propun să redau poporului Casa Poporului, respectiv aceasta să fie utilizată de autoritățile care reglementează drepturile poporului (toate instanțele de judecată și parchetele de pe raza Mun. București, Avocatul Poporului, Autoritatea pentru Protecția Consumatorului, Registrul Comerțului etc.)

9. Locuri de joacă, spații verzi și locuri de parcare.

Este foarte bine cunoscută în București și nu numai problema locurilor de parcare, a spațiilor verzi și a locurilor de joacă.

Cauza acestei probleme are la bază următoarele aspecte:

- Legea 50 / 1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții a fost gândită pentru numărul de cetățeni și posibilitățile acestora la nivelul anului 1991 (mult mai puțini cetățeni, mult mai puține autoturisme și mult mai puține construcții). În ultimii 25 ani această lege a fost modificată doar în favoarea constructorilor, mare parte dintre aceștia fiind sponsori ai partidelor.
- Calicia constructorilor de a face profituri uriase de pe urma cetățenilor, netinând cont de nevoile necesare de asigurare a calității vieții (aer curat, loc de joacă, locuri de parcare).
- Pasivitatea autorităților locale în fața constructorilor, permitând acestora să construiască haotic, nerespectând nici măcar actualele planuri de urbanism, chiar dacă acestea au mari lacune în ceea ce privește minimul necesar de asigurare a condițiilor de viață.

Context.

În București și nu numai, legea te obligă ca pentru fiecare bloc nou construit să asiguri un loc de parcare pentru fiecare apartament, în condițiile în care în majoritatea apartamentelor există minim 2 autoturisme. Chiar și așa, constructorii apelează la tot felul de tertipuri pentru a obține

un profit cat mai mare (folosesc doar in acte sisteme de parcare supraetajate, in realitate rezultand mai putin de 1 loc de parcare pentru fiecare apartament).

Solutia pentru rezolvarea problemei consta in aplicarea legislatiei din alte state, respectiv obligarea tuturor constructorilor ca pentru fiecare bloc nou construit sa fie asigurate urmatoarele:

- 2 locuri de parcare pentru fiecare apartament;
- Un loc de joaca si un spatiu verde egale cu amprenta blocului;
- Plantarea a minim 2 pomi pentru fiecare loc de parcare construit.

10. Taxa 0 la gunoiul menajer

Este una dintre cele mai importante realizări ale mele în cariera din administrația publică. În 4 ani, locuitorii sectorului 3 au economisit aproape 15 milioane de euro, prin neplata taxei de salubritate. În schimb, am pus în practică niște politici de salubritate care au dus la păstrarea sectorului la fel de curat, precum si la colectarea selectiva a gunoiului menajer.

Îmi propun să eliminăm taxa de gunoi la nivelul întregii țări. Primul pas este eliminarea taxei în toate cele 6 sectoare ale Capitalei. În sectoarele 1 și 3 oamenii nu mai plătesc taxă de salubritate, ba mai mult, acestea sunt cele mai curate și frumoase sectoare din București, iar gradul de mulțumire a populației este net superior celorlalte, așa cum reiese dintr-un sondaj Sociopol din vara anului trecut. Prin eliminarea taxei de gunoi la nivelul întregii Capitalei s-ar economisi aproximativ 20 de milioane de euro anual, bani ce ar rămâne în buzunarele populației.

Context

În cadrul strategiei de salubritate în care s-a impus și eliminarea taxei de gunoi, am reușit să implementez și proiectul pubelelor inteligente. În doar 2 ani am instalat în sectorul 3 aproape 300 de pubele îngropate, acestea dovedindu-și imediat utilitatea. Mirosurile, mizeria și oamenii străzii care căutau prin gunoaie au dispărut, ba mai mult, pubelele au stimulat colectarea selectivă. În urma impactului pozitiv avut, strategia de salubritate creată de mine și de echipa mea a fost preluată și de Primăria Capitalei, care a introdus-o în planul de dezvoltare a Bucureștiului pentru anii următori. Prin colectarea selectiva a gunoiului menajer, operatorul de salubritate recupereaza costurile ce erau impuse cetatenilor prin reciclarea gunoiului menajer si valorificarea acestuia.

11. Infrastructură în regim PPP (parteneriat public-privat)

26 de ani au fost suficienți ca să ne dăm seama că nu ne putem dezvolta ca țară din cauza incompetenței, a trufiei și hoției partidelor politice. În 26 de ani nu am reușit să construim nimic, doar am vândut. S-au inițiat proiecte grandioase doar pentru a se fura cât mai mult. O soluție întâlnită în întreaga lume este parteneriatul public-privat. O autostrada construită de un privat și folosită de noi, plătind aceeași taxă de drum pe care o plătim acum și pentru circulația pe autostrada, și în taxa de înmatriculare a mașinii și în prețul combustibilului. Și degeaba. România a plătit pentru un singur kilometru de autostradă 27 de milioane de euro, în celebrul caz Bechtel, în timp ce la nivelul Uniunii Europene standardul de cost este de 3,8 milioane de euro. O diferență uriașă, de circa 23 de milioane de euro. Cu acești bani, Guvernul ar fi putut să cumpere 230 de ambulanțe bine dotate, ca să nu ne mai moară oamenii că nu se găsește o ambulanță. S-ar fi putut construi un spital generalist, să nu se mai stea câte 2-3 într-un pat în spitale. S-ar fi putut cumpăra 5 noi garnituri de metrou, ca să nu ne mai călcăm pe picioare în fiecare dimineață când plecăm la muncă. S-ar fi putut cumpăra 2.300 de mașini de poliție, ca să nu mai auzim autoritățile că nu au cu ce ajunge la intervenții. S-ar fi putut cumpăra multe, dar partidele politice au preferat să fure. Și acești bani doar pentru un kilometru. Înmulțiți cu numărul de kilometri de autostrada și vedeți proporția jafului.